

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นทั้งเหตุปัจจัยและผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุด พึงมุ่งพัฒนาคนให้สมดุลทั้งด้านปัญญา จิตใจ และสังคม ทั้งในระบบ มีความคิด ค่านิยม และพฤติกรรม โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ และการขัดเกลาทางสังคม เพื่อพัฒนาคนไทยให้มีคุณลักษณะ มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี กล่าวคือ เป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้ รู้จักคิด วิเคราะห์ ใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ มีความคิดรวบยอด จินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีวินัยในตัวเอง รับผิดชอบทั้งต่อตน ครอบครัว ชุมชน และสังคม เคารพและรักษากฎเกณฑ์ของสังคม ทำงานด้วยความอดทนมากกว่าหวังผลสำเร็จด้วยวิธีลัดที่ขาดคุณภาพ ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม ทางพระพุทธศาสนา รู้คุณค่าวัฒนธรรมเอกลักษณ์ไทย ควบคู่ไปกับการเลือกรับวัฒนธรรมต่างประเทศ ที่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540 : 17) การศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความสำคัญมากระดับหนึ่ง เพราะเป็นจุดที่เชื่อมโยงระหว่างการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับ อุดมศึกษา ตามกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ และความถนัด เพื่อให้เข้าใจและรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนและสังคม รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการด้านคุณธรรมจริยธรรมในแต่ละระดับ ขณะเดียวกัน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มีบทบาทที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งด้านวิชาความรู้ ความเข้าใจ มีคุณธรรม จริยธรรมและทักษะพื้นฐาน สามารถคิดอย่างเป็นระบบ มีวิจารณ์ญาณ ความคิดสร้างสรรค์ วิสัยทัศน์ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์นำไปใช้ในการดำรงชีพได้อย่างเหมาะสม ตามหลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพระศาสนา (วิชัย ธรรมเจริญ, 2541 : 48)

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นการจัดการศึกษาของคณะสงฆ์อีกแผนกหนึ่ง ที่มุ่งขยายโอกาสให้กับกุลบุตร ได้ศึกษาหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนาเป็นฐานในการพัฒนาตน โดยรับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมปีที่ 6 เพื่อเข้าเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป โดยได้เปิดดำเนินการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ.2532 ต่อมาในปี พ.ศ.2507 สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ฟื้น ชุตินฺธโร) ได้ตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกบาลีขึ้นใหม่ มีวิชาบาลี วิชาธรรม และวิชาทางโลก และโดยพระปรารภของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (จวน อุฏฐายีมหาเถระ) มีพระปรารภว่า “การศึกษาทางโลกเจริญ ก้าวหน้ามาก

ขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงของโลก การศึกษาพระปริยัติธรรมจำเป็นต้องอนุวัตไปตามความเปลี่ยนแปลงของโลกบ้าง จึงเห็นสมควรที่จะมีหลักสูตรในโรงเรียนพระปริยัติธรรมเพิ่มขึ้นอีกแผนกหนึ่ง คือ หลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ศึกษาได้มีโอกาสบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ได้ทั้งทางโลกและทางธรรมควบคู่กันไป” (วิชัย ธรรมเจริญ. 2541 : 4) ในที่สุด จึงได้ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาขึ้น เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ.2514 พร้อมทั้งได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ.2535 มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา เป็นประโยชน์ต่อฝ่ายศาสนจักรและฝ่ายบ้านเมือง (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. 2541 : 3-4)

การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเพื่อให้พระภิกษุสามเณร ได้มีโอกาสศึกษาสายสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาวิชาพระปริยัติธรรมควบคู่กับวิชาสามัญ ได้แก่ ภาษาบาลี ธรรมวินัย ศาสนปฏิบัติ ศาสนศิลป์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสุขศึกษา เป็นวิชาที่เหมาะสมแก่พระภิกษุสามเณรสามารถเรียนได้ไม่ผิดต่อพระวินัยสงฆ์ เพราะมีจุดมุ่งหมายให้มีจริยวัตร บุคลิกภาพเหมาะสมตามสมณภาวะ ช่วยให้มีความรู้ทั้งคดีโลก คดีธรรมปรับตัวเข้ากับสังคมได้ และมุ่งให้ศึกษาในระดับสูงขึ้นด้วย การดำเนินการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มีลักษณะการบริหาร โดยมีสภาการศึกษา คณะสงฆ์เป็นองค์กรหลักที่ควบคุมส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยตรง นอกจากนี้ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม และศูนย์ครูพระปริยัตินิเทศก์ประจำจังหวัด ที่ให้การสนับสนุนทางวิชาการและให้คำปรึกษาด้วย (กิตติ ธีรสานต์. 2539 : 4)

การบริหารจัดการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มีโครงสร้างการดำเนินงานเกี่ยวกับการแบ่งงานเช่นเดียวกับโรงเรียนทั่วไป 7 งานประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป งานวิชาการ งานบุคลากร งานธุรการและการเงิน งานปกครอง งานความสัมพันธ์กับชุมชน และงานกิจกรรมนักเรียน ซึ่งงานวิชาการถือเป็นงานหลักของโรงเรียน เพราะมาตรฐานการศึกษามักจะพิจารณาผลงานด้านวิชาการเป็นสำคัญ เป็นตัวชี้ให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาโดยดูที่ผลผลิตการศึกษา คือ ตัวนักเรียนว่ามีคุณภาพเพียงใด เป็นที่ยอมรับของสังคมหรือไม่อย่างไร (ทองสุข รวยสูงเนิน. 2544 : 19) งานวิชาการนับเป็นงานสำคัญยิ่งสำหรับสถานศึกษาอันเนื่องมาจากภารกิจหลักของสถานศึกษา คือการจัดการเรียนการสอน และให้บริการทางวิชาการ ผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาจะเกิดประสิทธิผลเพียงใด ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิชาการจะสัมฤทธิ์ผล ได้ขึ้นอยู่กับว่าจะเอาจริงเอาจังกับการบริหารงานวิชาการมากน้อยเพียงใด จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารใน

การพัฒนาให้บุคลากรใน โรงเรียนบรรณวิถุประสงค์ (พระสาย แวงคำ. 2544 : 3) จากการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการในช่วงปี 2533 - 2540 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะมีความรู้มากกว่าความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในด้านคุณธรรมจริยธรรม มีความสนใจและเลือกปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อตนเอง ขาดความตระหนักในผลที่เกิดประโยชน์ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม จากการวิเคราะห์ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเนื้อหาวิชามากกว่าการนำมาบูรณาการ และการแสวงหาความรู้ พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่ นักเรียนยังมีน้อย (กรมสามัญศึกษา. 2540 : 1) การบริหารงานด้านวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ยังมีปัญหาหลายประการ ดังผลการศึกษาของพระมหาจำเริญ ปะการะโพธิ์ (2543 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาการดำเนินงาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า บุคลากรไม่เข้าใจระเบียบปฏิบัติ การสื่อสารต่าง ๆ ไม่สะดวก ไม่มีบุคลากร ที่มีความรู้ โดยตรงมาช่วยงาน ขาดแคลนครูที่มีความรู้ความชำนาญ ด้านการสอนและคุณสมบัติที่เหมาะสมกับวุฒิการศึกษาเป็นจำนวนมาก (กิตติ ชิริสานต์. 2539 : 23-25) การบริหารจัดการพัฒนางานวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เพื่อให้ประสบผลสำเร็จ ในด้านคุณภาพประสิทธิภาพ และบรรลุตามความมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้ จำเป็นต้องมีกระบวนการและกิจกรรมในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งประกอบไปด้วย การวางแผนงานวิชาการ การบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนา และส่งเสริมทางด้านวิชาการ การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนและงานทะเบียนนักเรียน และการประเมินผลการจัดการงานวิชาการ (กรมสามัญศึกษา. 2539 : 5)

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดหนองคาย ปัจจุบันมีจำนวน 14 โรงเรียน มีผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำนวน 202 รูป/คน (สำนักงานกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม. 2548 : 9) จากการประชุมสัมมนาวิชาการกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย จำนวน 14 โรงเรียน เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ.2548 ณ โรงเรียนบาลีสหศึกษาวัดศรีษะเกษ จังหวัดหนองคาย พบว่า โดยรวมโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดหนองคาย ทุกโรงเรียนมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอย่างมาก เช่น ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ขาดการวางแผนงานบริหารทางวิชาการ การพัฒนาการและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ไม่มีความต่อเนื่อง บุคลากรทำหน้าที่วิเคราะห์ประเมินผลงานวิชาการ งบประมาณในการบริหารการเรียนการสอน ไม่เพียงพอ ผู้บริหารโรงเรียน ไม่มีเวลาเพียงพอ ครูผู้สอนมีจำกัด และมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านศาสนา ทั้งยังมีสถานภาพที่ไม่แน่นอน บางโรงเรียนเพิ่งจัดตั้งขึ้นใหม่ ไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร ทำให้การนิเทศ กำกับดูแล ครูในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ไม่มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น ส่งผลกระทบต่อคุณภาพประสิทธิภาพในการพัฒนางานงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรมเป็นอันมาก นอกจากนี้ผลการศึกษาของ ดาวร กันเมต์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของประเสริฐ ศรีประโชติ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกัน เห็นว่า มีปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่มที่ 9 ภาพรวมและรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาส่งเสริมทางด้านวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนและงานทะเบียนนักเรียน และด้านการประเมินผลการจัดการงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นแตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อให้การวิจัยเรื่องนี้เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ ผู้วิจัยจึง ได้นำสถานภาพการดำรงตำแหน่งมาเป็นตัวแปรสำหรับการวิจัย

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย จึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะศึกษาในเรื่องนี้ กอปรกับได้ตระหนักถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นที่ผู้วิจัยได้ประสบด้วยตนเองในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพประสิทธิภาพของบุคลากรอย่างแท้จริง จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาความต้องการพัฒนางานวิชาการของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดหนองคาย เพื่อให้เป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการพัฒนางานวิชาการของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนางานวิชาการของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับความต้องการพัฒนางานวิชาการของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดหนองคาย

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการปรับปรุงส่งเสริมการพัฒนางานวิชาการของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในจังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนใน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดหนองคาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับ การพัฒนางานวิชาการของบุคลากร อยู่ในระดับมาก ทั้ง โดยรวมและแต่ละด้าน
2. ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนใน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดหนองคาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนางานวิชาการของบุคลากร แตกต่างกัน ทั้ง โดยรวม และรายด้าน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะความต้องการพัฒนางานวิชาการของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ซึ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนใน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2548 จำนวน 202 รูป/คน จาก 14 โรงเรียน โดยจำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 28 รูป และครูผู้สอน จำนวน 174 รูป/คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนใน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 174 รูป/คน จาก 14 โรงเรียน โดยจำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 28 รูป โดยใช้ประชากรทั้งหมด และครูผู้สอน จำนวน 137 รูป/คน ซึ่งกำหนดโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ R.V. Krejcie และ D.W.Morgan โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน โดยจำแนกเป็น

- 3.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน
- 3.1.2 ครูผู้สอน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความต้องการพัฒนางานวิชาการของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จำนวน 6 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ

3.2.2 ด้านการบริหารงานวิชาการ

3.2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

3.2.4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

3.2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน และงานทะเบียน

นักเรียน

3.2.6 ด้านการประเมินผลการจัดการงานวิชาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความต้องการพัฒนางานวิชาการของบุคลากร หมายถึง ความต้องการดำเนินการเพื่อปรับปรุงส่งเสริมคุณภาพ และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ ได้อย่างเกิดประสิทธิผล ตามกรอบแนวคิด การบริหารงานวิชาการ ใน โรงเรียน ตามเกณฑ์มาตรฐานของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พ.ศ.2539 ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 การวางแผนงานวิชาการ หมายถึง ขั้นตอนที่จะดำเนินการให้เสร็จก่อนที่จะมีการปฏิบัติ โดยจะต้องจัดระบบงานวิชาการ งบประมาณ มีการจัดเตรียมอาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร

1.2 การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดในรูปแบบสายงานหรือแผนภูมิการจัดแผนการเรียนให้เป็นไปตาม โครงสร้างหลักสูตร

1.3 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การเตรียมและการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ

1.4 การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติงานด้านวิชาการที่สำคัญอย่างหนึ่ง จะต้องพัฒนาและส่งเสริมทั้งทางด้านการเรียน การจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตรและการพัฒนาครูทางด้านวิชาการ

1.5 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนและงานทะเบียนนักเรียน

หมายถึง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียน การสร้างเครื่องมือการวัดผลการเรียน การจัดทำแบบฟอร์มเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้ถูกต้อง

1.6 การประเมินผลการจัดการงานวิชาการ หมายถึง การประเมินค่าความก้าวหน้า

ของงานวิชาการอย่างมีหลักเกณฑ์ว่า บรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรหรือไม่

2. โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่วัดจัดตั้งขึ้นที่วัดที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ดินของมูลนิธิทางพระพุทธศาสนา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในเขตจังหวัดหนองคาย มี 14 โรงเรียน เพื่อให้การศึกษาแก่พระภิกษุสามเณร ตามหลักสูตรสายสามัญศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดทำการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 1 – ม. 6)

3. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง พระภิกษุที่เป็นหัวหน้าสถานศึกษาที่ได้รับการแต่งตั้งจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่มีตำแหน่งหรือหน้าที่ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ และผู้จัดการ หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งดังกล่าวของ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในเขตจังหวัดหนองคาย

4. ครูผู้สอน หมายถึง พระภิกษุหรือคฤหัสถ์ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนประจำอยู่ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในเขตจังหวัดหนองคาย

5. นักเรียน หมายถึง พระภิกษุหรือสามเณรที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดหนองคาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนางานวิชาการของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ครั้งนี้จะเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร โรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงส่งเสริมการพัฒนางานวิชาการของบุคลากรของ โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง